

Met pijl en boog

Elk jaar organiseert LEW(Landmans Eendracht Wanroy), een boogschutterij, een Pijl en Boog wedstrijd in de Wanroyse bossen. Het is de moeite waard om daar eens kennis mee te maken. Als je ziet wat daar gebeurt, waan je je in een ver verleden. Verspreid en verstopt in de bossen zijn allerlei door mensen gemaakte beesten opgesteld waarop met pijl en boog geschoten kan worden, zoals vroeger onze voorvaders op wild gejaagd hebben met dit verschil dat nu geen echte beesten gedood worden. In zekere zin is dit gebeuren symbolisch voor wat zich voorzichtig aan het ontwikkelen is in de maatschappij: we zijn op weg naar het verleden. In de jaren 60 en 70 hebben we veel van het verleden weggekieperd. Met name in Brabant is dat gebeurd. Jarenlang in stand gehouden tradities, gewoontes en gebruiken hebben we over boord gegooid. Kom je in andere provincies, dan is daar meer van het tweede gedeelte van de vorige eeuw overeind gebleven. Geleidelijk aan komt datgene wat vroeger gewoon was weer een beetje terug. We zien dit thans op vele terreinen. Een voorbeeld hiervan zijn de 2 en 3 generatiegezinnen op één locatie. Achter de bestaande woning wordt een woonaccommodatie, in welke vorm dan ook, bijgebouwd en zo wordt een van de vele problemen uit de ouderenzorg opgelost. Eigenlijk is er niets nieuws onder de zon. Als je rond Winterwijk fietst, zie je tientallen 2 en 3 generatiewoningen staan.

Een traditie die het de afgelopen halve eeuw overleefd heeft, is die van Pijl en Boog. Op de her en der in het bos geplaatste dieren, kan gejaagd worden met pijl en boog. Het zijn heuse wedstrijden geworden, waar gestreden wordt om de eerste plaatsen. Zowel mannelijke als vrouwelijke jagers doen er aan mee. Een rondje door het bos duurt al gauw enkele uren. Blijkbaar is er bij mensen een sterke drang om terug te gaan naar het natuurlijke leven zoals het vroeger was. Vroeger was de mens een jager en eigenlijk is hij altijd een jager gebleven. We kunnen blijkbaar niet goed afscheid van dat leven nemen en daar is ook niets mis mee. Het is toch beter je uit te leven met pijl en boog dan in het echt oorlog te voeren zoals nu onder meer in Oekraïne gebeurt. Het vechten en oorlogszuchtige dat blijkbaar in de mens zitten, kunnen we beter sublimeren in de vorm van pijl en boog gevechten dan elkaar beschieten met kalasnikovs.

Dagelijks komen beelden van oorlogen via de tv onze huiskamers binnen. Dagelijks treffen we in de kranten verslagen aan van journalisten die werken in oorlogsgebieden. Nog nooit was het oorlogsgeweld zo dwingend aanwezig in ons leven als dit jaar. Dichtbij zoals in de Oekraïne en wat verder weg in het Midden Oosten.

Onlangs is een nieuw computerspel op de markt gebracht. Het is een vechtspel. Het gaat om moord en doodslag. De ontwikkeling van het spel heeft een half miljard gekost.

Aan het bovenstaande moest ik denken toen de Pijl en Boog wedstrijd in Wanroy gehouden werd. Ik vroeg me af hoe we de gewelddadige ontwikkeling, die we momenteel in de maatschappij zien, een halt toe kunnen roepen. De oorlog in de Oekraïne zouden we in één klap kunnen beëindigen als we Obama en Poetin zouden kunnen verleiden deel te nemen aan een Pijl en Boog wedstrijd. Dat is toch beter dan elkaar bestrijden met tanks, hetgeen vele doden tot gevolg heeft. Als Obama en Poetin het met Pijl en Boog uitvechten, hebben we 2 winnaars: ze hebben plezier in het spel en er vallen geen doden. Nu zijn er alleen maar verliezers.

Onbedoeld staat Landmans Eendracht Wanroy symbool voor een nieuwe gewenste wereld: de jagers onder ons, met al hun adrenaline en testosteron, kunnen zich uitleven zonder anderen schade te berokkenen. Zowel de Dierenbescherming als de Partij voor de Dieren zouden moeten applaudisseren voor deze manier van op wild jagen.

Henk Geene